

L Ö G R E G L U S A M Þ Y K K T

fyrir Seyðisfjarðarkaupstað.

I. KAFLI

Um reglur og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri, svo að umferð tálmi. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi eða svæði, sem almenningur fer um, eða ætluð eru til almenningsafnota, svo sem leikvellir, aðrir almennir samkomustaðir, sölutorg, bryggjur, bólvirki o. s. frv.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annarra samkomuhúsa, og annars staðar, þar sem almenningur kemur saman, skulu menn haga sér eftir fyrirmælum lögregluvaldsins til varðveislu góðri reglu.

3. gr.

Allir, sem fara um götur bæjarins, hvort heldur gangandi, riðandi, í vagni, í bifreið, á hjólum eða öðrum farkostum, skulu gæta þess að haga sér eftir gildandi umferðareglum.

4. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blistra, syngja hátt, eða hafa í frammi annan hávaða, eða ofsalegt eða móðgandi háttalag, sem raskar allsherjarreglu, eða ónáðar vegfarendur eða þá, sem í grennd búa.

5. gr.

Enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast neitt það að, sem ónáðar húsbúendur.

6. gr.

Á fjölförnum götum eða þar, sem hættu getur af stafað, má enginn vera að leikum, ekki gera rennibrautir né hafa um hönd aðrar skemmtanir, sem hindrað geta umferðina. Sömuleiðis er bannað að hanga utan á vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, sem valdið getur óþægindum eða hættu.

7. gr.

Ekki má skjóta af byssum, skammbyssum, lyklabyssum, örvabogum eða öðrum skotvopnum, hvorki á eða yfir almannafæri né höfninni. Á almannafæri má ekki heldur kveikja í púðri, skoteldum eða sprengiefnum, nema með leyfi lögreglustjóra. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkja má aðeins gera með sérstöku samþykki lögreglustjóra, og ber bæði verkstjóri og sá, sem vinna lætur, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt.

8. gr.

Bannað er að sýna af sér hneykslanlega hegðun á almannafæri, svo sem með því að viðhafa þar ölæðislæti eða vera ósjálfbjarga fyrir drykkjuskap, viðhafa ósæmileg orð eða látbragð, ganga dulklæddur eða í búningi, sem misþýður velsæmi, fletta sig klæðum, gera þarfir sínar á hneykslanlegan hátt o. s. frv.

9. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn svo nærri bústöðum manna, bryggjum eða skipum á höfninni, að hneyksli valdi. 12. sept. 153

10. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilis, þegar lögreglan krefst þess.

11. gr.

Til þess að afstýra óspektum og hvers konar óreglu á almannafæri, getur lögreglan krafist sér til aðstoðar hvern fulltiða karlmann. Skulu þeir sektum sæta, sem undan skorast, en verði menn fyrir tjóni á fatnaði eða limum við að aðstoða lögregluna, skal það að fullu bætt úr bæjarsjóði, en bæjarsjóður á aðgang að hinum seku.

II. KAFLI

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

12. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins.

Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins, eða hreyfa við þeim að neinu leyti, nema slökkviliðsstjóri hafi gefið leyfi til þess.

Enginn má snerta við brunaboðum bæjarins, nema vart þurfi að gera um eldsvoða.

13. gr.

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri til þess að selja vörur eða reka aðra atvinnu, og sé slíkt leyfi veitt, þá aðeins á þeim stað, sem leyfið tiltekur.

14. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda má enginn láta fyrirberast á húslóðum, á húsríðum, í garðshliðum eða á öðrum stöðum, þar sem inn er gengið í hús eða á húslóðir, né fara inn í híbýli hans í söluverindum.

15. gr.

Ljái, kvíslar, skotvopn eða aðra hluti, sem tjón getur hlotizt af, má að eins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um þá búið, að engin hætta stafi af þeim. Hlaðnar byssur má ekki bera á götum bæjarins eða annars staðar á almannafæri. Byssur skal ætíð bera þannig, að hlaupið viti upp.

16. gr.

Á almannafæri má ekki leggja eða setja neitt það, sem tálmar umferðinni. Þó mega þeir, sem flytja að sér vörur, eldivið, hey eða annað slíkt, og ekki geta lagt það frá sér á sjálfs síns lóð, leggja það á torg og götur meðan á flutningnum stendur, en gæta skal þess, að það geri sem minnstan farartálma. Að flutningnum loknum skulu þeir hreinsa vandlega götuna eða torgið, sem notað var. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum lengur en nauðsynlegt er til að tæma þá og fylla, og aldrei mega slík tæki standa á gangstéttum. Bæjarstjórn og lögreglustjóri ákveða, hvar á götum eða torgum megi standa vagnar eða bifreiðar og setur reglur þar að lútandi.

17. gr.

Bannað er að aka eða riða á móti skrudgöngum og líkfylgdum eða fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi, ef unnt er, ella nema staðar, meðan þær fara fram hjá.

153 12. sept. Sé for eða bleyta á götum, má ekki aka eða ríða svo hratt, að slettum valdi á vegfarendur. Skylt er ökutæki að nema staðar, ef umferð þess veldur hestum fælni eða óróa.

18. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með hesta eða vagna, heldur skal það gert sem næst götujaðri eða gangstétt, og skal þá snúa vagninum þannig, að jafnhliða sé götujaðri eða gangstétt. Bannað er að nema staðar með hest eða vagn á gatnamótum eða fast við þau. Ekki má nema staðar þar, sem hestur eða vagn heldur kyrru fyrir hinum megin á götunni.

19. gr.

Lögreglustjóri getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð telst hættuleg eða til sérlegra óþæginda. Sömu leiðis getur lögreglustjóri bannað eða takmarkað bifreiðaferðir innanbæjar að næturlagi, ef nauðsyn krefur.

20. gr.

Á almannafæri má ekki vinna neitt, sem hindrar umferð eða gerir hana hættulega, t. d. telgja við, höggva grjót, járna hesta eða því um líkt. Á götum og strætum eða á veggsvölum, gluggum eða dyrum, sem vita að götu eða stræti, má ekki heldur hrista gólfteppi, víðra sængurföt, hengja föt til þerris o. s. frv.

21. gr.

Vöruskápa, sjálfsala, gluggaskýlur, auglýsingaspjöld eða annað þess háttar má ekki hengja utan á hús þannig, að óþægindum valdi á almannafæri að dómi lögregluunnar. Í opnum gluggum, sem vita að almannafæri, má ekki láta standa jurtaþotta eða neitt það, sem fallið getur niður og valdið tjóni.

22. gr.

Ekki má fleygja glerbrotum, steinum, nöglum, hálmi, ávaxtahýði, pappírusrusli eða öðru þess konar á almannafæri, né heldur skvetta þar vatni eða öðru, sem valdið getur hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur.

23. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigendum er skylt að annast um, að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri.

24. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg bæjarins, né raska þeim á neinn hátt, nema hann hafi til þess leyfi veganefndar og lögreglustjóra. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann með nægilega greinilegum ljósum, sem loga skulu frá því er dimma fer að kvöldi, unz hjart er að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, sem honum þykir þurfa, til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru eða öllu leyti meðan á verkinu stendur eða skipað fyrir um, hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka verkinu eða setja götuna í samt lag aftur á kostnað þess, sem verkið átti að framkvæma.

25. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rifið og byggt upp að nokkru eða öllu leyti, er eiganda þess, ef húsið liggur við almannafæri, skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal

haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur, til að afstýra farartálma og hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja hjá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir og ekki má það liggja þar lengur, en nauðsyn krefur. Mold, mól, leyfar af verkefni og annað, sem frá byggingunni stafar, skal eigandi færa burtu, er húsagerðinni er svo langt komið, að því verði við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða farartálma, skal taka burtu þegar í stað, ef lögreglan krefst þess.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er tekið burtu, án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt að ganga svo frá hússtæðinu, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óþrýði af.

26. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður þess konar, sem notaður er við húsasmíðar og aðrar byggingar eða viðgerðir á húsum, skal vera nægilega traustur. Á slíkum pöllum utanverðum skal vera a. m. k. 20 cm há brík og handrið eða reipi í brjósthæð. Lausir stigar, sem notaðir eru við byggingar eða viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða annað þess konar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járn-göddum að neðan, ef stiginn er meira en fjöggra metra langur.

Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannafæri eftir að dimmt er orðið.

Brot á þessari grein er á ábyrgð þess, sem verkið annast, eða ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð húseiganda.

27. gr.

Nú er hús eða hluti af húsi, svo hrörlegt að hætt er við hruni, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eiganda að rífa það eða endurbæta svo, sem þörf gerist til að afstýra hættu. Enn fremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra. Ákvæði þessi ná einnig til þess, ef grjóttgarði, skíðgarði eða öðrum girðingum liggur við falli eða hruni.

28. gr.

Nú telur lögreglustjóri, að umferð sé hættuleg vegna fúa eða annarra skemmda um bryggjur, palla eða önnur þess háttar mannvirki, sem almennings þarf að fara um, og getur hann þá bannað umferð um slíka staði og heimtað af eigendum, að þeir lagfæri það, sem áfátt er. Ef ekki fæst bót á ráðin innan þess tíma, sem lögreglustjóri ákveður, getur hann látið gera við skemmdirnar eða loka svæðinu með girðingu.

29. gr.

Lyftur og önnur áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru úr húsum, skulu vera nægilega traust, og ekki má fela öðrum meðferð þeirra en gætnum og áreiðanlegum mönnum.

30. gr.

Nú liggur kjallaraop út að almannafæri og lengra fram en húshlið, og skal þá vera traust handrið beggja megin við það. Auk þess getur lögreglustjóri krafizt, að kjallaraopið sé byrgt með hlemm eða hlera frá því dimmir að kvöldi, þar til birtir að morgni.

Í kringum birtugrófir við stétt eða götu, skal setja handrið úr járn eða öðrum málm, eða nægilega sterkar járngrindur yfir, jafnhátt stéttinni eða götunni. Handrið samkvæmt þessari grein mega ekki vera lægri en 60 centimetrar.

153

12. sept.

Um þakrennur og rennsli frá húsum, göturæsi eða rennur, skal svo um búið, sem fyrir er mælt í byggingarsamþykkt kaupstaðarins.

32. gr.

Stórt grjót, járnarusl eða annað, sem til tálmunar er skipum, bátum eða fyrir-dráttum, má ekki leggja víðs vegar um fjörur. Sé það gert, skulu þeir, sem það eiga, flytja það brott eða saman eftir fyrirsögn lögreglustjóra.

33. gr.

Þegar ís leggur á Fjarðará, Garðarstjörnina eða höfnina, má enginn fara út á hann fyrir en orðinn er vel heldur, og getur lögreglustjóri bannað alla umferð um hann. Enginn má taka ís af Garðarstjörninni né höggva í hann vakir, án leyfis bæjarstjóra.

34. gr.

Í fjörunni má ekki skilja eftir eða kasta seglfestugrjóti eða neinu öðru, sem tjóni getur valdið skipum eða bátum, eða á nokkurn hátt hindrað umferð.

III. KAFLI

Um húsdýrahald í kaupstaðnum.

35. gr.

Enginn má byggja hús fyrir alidýr í landi bæjarins, nema að fengnu leyfi bæjarstjórnar og byggingarnefndar.

36. gr.

Enginn má láta hæns eða aðra alifugla gæzlulausa, svo að þeir geti gert óskunda, ráfað um götur kaupstaðarins eða farið inn á umgirt svæði manna.

37. gr.

Geitfé má ekki hafa í bænum, nema að fengnu leyfi bæjarstjórnar.

38. gr.

Kýr mega ekki hafast við á götum eða opnum svæðum í kaupstaðnum, nema eftir því sem þörf krefur vegna rekstrar úr og í haga.

39. gr.

Naut, sem farið er með um göturnar, skulu ætíð leidd í nægilega traustu bandi og að minnsta kosti tveir menn fylgja hverju nauti, árgömlu eða eldra.

Ekki mega naut standa úti á götu eða stræti gæzlulaus.

40. gr.

Enginn má láta hesta sína ganga lausa um götur kaupstaðarins. Lausa hesta á flækingsi um göturnar getur lögreglan handsamað og ráðstafað á kostnað eiganda.

Ferðamenn, sem hafa viðdvöl með hesta í kaupstaðnum, skulu tafarlaust koma hestum sínum í hús eða í haga, nema þeir hafi fengið leyfi til að geyma þá á afgirtum túnlóðum einstakra manna.

41. gr.

Gripaeigendum ber að halda til haga gripum sínum, þar sem bæjarstjórn vísar til, eða á eigin landi.

Það er á ábyrgð eiganda, að sauðfé, geitfé, svin eða önnur húsdýr þeirra geri engan skaða eða óskunda í kaupstaðnum, hvorki skemmi neitt né fari inn á umgirt svæði, tún-, matjurta- eða skrudgarða, enda getur tjónþoli handsamað slíka gripi til bráðabirgða, en þá skal hann strax skýra lögreglustjóra frá handsömuninni og öðrum málavöxtum. 153
12. sept.

Ef sauðkindur stökkva yfir eða smjúga gegnum girðingar um tún og garða, sem að dómi lögreglustjóra eru sæmilegar og löglegar að frágangi samkvæmt girðingalögum, þá getur hann fyrirskipað eigendum að slátra þeim kindum.

Bæjarstjórn er heimilt að láta reka sauðfé burt, svo langt til fjalls sem þurfa þykir, á tímabilinu frá 15. júní til þess er fjallskil byrja að hausti ár hvert. Bannað er að hafa heimaalningslömb í bænum.

42. gr.

Um hrossarekstra og sauðfjárrekstra, sem koma til bæjarins til útflutnings eða slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir, sem nauðsynlegar þykja, til þess að afstýra farartálma eða hættu fyrir vegfarendur.

IV. KAFLI

Um hunda.

43. gr.

Enginn má eiga hund í bænum, nema hann hafi fengið til þess leyfi lögreglustjóra og bæjarstjóra. Hver sem fær þetta leyfi, skal láta hund sinn bera merkið Sfk og tölu, sem lögreglustjóri selur um leið og leyfið er veitt. Réttdræpur er hver sá hundur, sem að ófyrirsynju raskar ró manna eða gripa, enn fremur flækingshundar.

44. gr.

Grimma hunda og hunda, sem hafa þann vana að gelta að farartækjum og skepnum, ónáða menn og hræða með glepsi, urri eða galti eða hlaupa í hesta, sem riðið er um götur bæjarins, ber eigendum að binda eða mýla forsvaranlega, að viðlagðri sekt.

45. gr.

Enginn má siga hundi á mann eða láta farast fyrir að aftra hundi sínum, þegar hann verður var við, að hann ræðst á menn. Hver, sem brýtur á móti þessu, skal sæta sektum, þótt ekkert tjón hafi hlotizt af. Það er og bannað að egna hunda eða siga þeim saman.

46. gr.

Blóðhunda eða grimma hunda má ekki nota til vörzlu, hvorki utan húss né innan.

47. gr.

Skylt er lögreglustjórninni að hafa sérstakt eftirlit með því, að hundaeigendur komi hundum sínum til lækninga, samkvæmt því, sem mælt er fyrir í reglugerð bæjarins um lækning hunda af bandormum.

V. KAFLI

Um friðun almenningsigna og einstakra manna.

48. gr.

Mannvirki og hlutir, hverju nafni sem nefnast, sem ætlaðir eru til almenningsafnota, eða til þrýðis á almannafæri, svo sem minnisvarða, vatnsból, brunahana, brunaboða, síma, rafleiðslutæki, götuljósker, nafnspjöld og töluspjöld á götum og húsum, bekki, girðingar og annað þess háttar, má enginn skemma eða færa úr stað, ekki heldur ata eða saurga, rita, rispa, tjarga, mála eða teikna á þá. Þetta á einnig við um þann hluta af húsum, múr- og trégirðingum og annað, sem liggur að almannafæri.

49. gr.

Enginn má skemma né taka niður girðingar í landi bæjarins, klifra upp á eða yfir girðingar, sem settar eru fram með götum, strætum eða kringum tún og garða.

Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjágarða, hvort sem eru girtir eða ógirtir.

50. gr.

Í kirkjugarðinum mega engir leikir eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursett eru á grafreitum eða leiðum, má enginn rífa upp eða færa burtu né spilla eða saurga grafreitina á nokkurn hátt. Enginn má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. Skepnum má ekki beita í kirkjugarðinum.

Börn yngri en 14 ára mega ekki vera í kirkjugarðinum, nema í fylgd með fullorðnum, sem ber ábyrgð á framferði þeirra.

VI. KAFLI

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

51. gr.

Bæjarstjórnin ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld eða mála götunöfnin á götuhornum, þar sem þurfa þykir.

Töluspjöldum, sem bæjarstjórn lætur festa á hús til að tákna húsaröð, skulu húseigendur halda við á sinn kostnað og endurnýja, ef á þarf að halda, enda annast bæjarstjórn um útvegum þeirra.

52. gr.

Bæjarstjórnin ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldunum. Bæjarsjóður kostar spjöld eða kassa í því skyni.

Auglýsingar um sjónleiki og aðrar skemmtanir og samkomur, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er, með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda.

Aðrar auglýsingar má festa upp á sama hátt, þegar lögreglustjóra hafa verið sendar þær, samkvæmt prentfrelsislögnum.

53. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum.

Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, saurga eða breyta eða gera ólæsilegar á annan hátt.

VII. KAFLI

153

Um veitingahús, skemmtistaði og almennar skemmtanir.

12. sept.

54. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar, eða gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglunnar, og skal henni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingar.

Veitinga- og greiðasölu má að eins hafa um hönd í húsnæði, sem að dómi heilbrigðisnefndar er til þess hæft og bæjarstjórnin hefur samþykkt. Þetta ákvæði nær einnig til þeirra veitinga- og greiðasöluhúsa, sem eru eldri en þessi samþykkt.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

55. gr.

Á almennum veitingastöðum eða samkomustöðum má enginn hafa í frammi ofsalegt atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbóndi eða heimilisfólk eða nágrannar hafi ónæði af. Þar má heldur ekki sýna af sér ósæmilega eða hneykslalega hegðun, eða hafa áhættuspil um hönd. Óheimilt er að láta drukknun manni í té neins konar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustað.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu matar og drykkja, eða selur gistingar, er skylt að gera það, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að neitt það fari fram í hibýlum hans, sem er á móti góðri reglu og velsæmi.

56. gr.

Allir veitingastaðir skulu vera lokaðir frá kl. 23 $\frac{1}{2}$ til kl. 6, og allir gestir, sem ekki hafa þar náttstað, skulu hafa farið út ekki síðar en $\frac{1}{2}$ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum heina á hvaða tíma sem er, og heimilt skal félögum að halda samkvæmi, dansleiki eða aðrar skemmtanir fram yfir lokunartíma, ef ekki taka þátt í því aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Enn fremur mega brúðkaup og önnur boð standa fram yfir hinn tiltekna tíma. Lögreglustjóra er heimilt að skipa svo fyrir, að hibýlum þeim, sem skemmtun fer fram í, sé lokað kl. 23 $\frac{1}{2}$, og hvorki gestum né félagsmönnum veittur aðgangur eftir þann tíma.

Unglingum innan 16 ára aldurs er óheimill aðgangur að almennum knattborðstofum, og ber eigendum og umsjónarmönnum stofanna að sjá um, að þeir fái ekki aðgang né hafist þar við.

57. gr.

Enginn má halda sjónleiki fyrir borgun, nema hann fái til þess leyfi lögreglustjóra, sem ákveður í samráði við bæjarstjórn, hve mikið skuli greiða í bæjarsjóð fyrir hverja sýningu. Leyfi lögreglustjóra þarf einnig til að halda sjónleiki borgunarlaust eða í velgerðarskyni eða til að styrkja fyrirtæki í almenningsþarfir, en fyrir slíka sjónleiki skal ekkert gjald greiða í bæjarsjóð. Íþróttasýningar, myndasýningar, töfrásýningar o. s. frv. eru sömu reglum háðar sem sjónleikir.

58. gr.

Föst kvikmyndaleikhús má ekki reka í bænum, nema með leyfi lögreglustjóra og bæjarstjórnar og með þeim skilyrðum, að því er útbúnað snertir og loftrými, sem hún til tekur. Ákveður bæjarstjórn, hve mikið gjald skuli greiða í bæjarsjóð, annaðhvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur veitt leyfi til að halda eina og eina sýningu, og ákveður þá, í samráði við bæjarstjóra, gjaldið í bæjarsjóð.

153

12. sept.

Enginn má, fyrir borgun, halda opinbera samsöngva eða aðrar söngskemmtanir né heldur dansleiki, án leyfis lögreglustjóra, sem ákveður í samráði við bæjarstjóra, hvert gjald skuli greiða í bæjarsjóð. Gjald þetta má þó ekki fara fram úr 10 krónum fyrir hverja skemmtun. Án leyfis lögreglustjóra má og ekki kveikja skotelda né ganga með blys logandi.

Auk gjalds þess í bæjarsjóð, fyrir skemmtanir, sem getur í þessum kafla, skal greiða skemmtanaskatt, sem ákveðinn kann að verða með reglugerð samkvæmt lögum 22. nóvember 1918, um skemmtanaskatt.

60. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framanskráðu hefur fengið leyfi til að halda sjónleik, samsöng eða einhverja þá skemmtun eða sýningu, sem talin er hér að framan, er skyldur til að sjá um, að ekkert það fari þar fram, sem brýtur í bág við reglu eða velsæmi. Ef brestur verður á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni og skipa áhorfendum og öðrum, sem við eru staddir, að fara í burtu. Lögreglustjóri getur og fyrirskipað skoðun á kvikmyndum og bannað sýningar, sem hann telur skaðlegar eða siðspillandi.

61. gr.

Húseigendur og húsráðendur geta bannað að sá, sem leyfi hefur fengið til að halda skemmtanir samkvæmt 57. og 59. gr., noti það á þeirra lóð. Sömuleiðis er hverjum, sem hefur sjúkling á heimili sínu, eða ef aðrar gildar ástæður eru fyrir hendi, heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreisti er að, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af hlotizt.

62. gr.

Við hvert veitingahús eða almennt samkomuhús skal eigandinn láta gera örna-hús, sem gestum er heimill aðgangur að. Skal veitingamaður eða húseigandi sjá um, að því sé haldið vel hreinu.

VIII. KAFLI

Eftirlit umferðar við höfnina.

63. gr.

Öll umferð við höfnina og um innlend og útlend skip, sem á henni liggja, skal háð sérstöku eftirliti lögreglunnar, og skal henni jafnan heimil umganga um skipin, þar á meðal íveruklefa.

64. gr.

Lögreglustjóra er heimilt að banna alla umferð óviðkomandi fólks um bryggjur og út í skip, sem verið er að afgreiða, ef hann telur að slík umferð geti valdið töfum á afgreiðslu eða verið farþegum óþægileg. Þegar svo stendur á, er hverjum manni skylt að svara lögreglunni afdráttarlaust, ef hún spyr um erindi hans.

65. gr.

Við höfnina eða í skipum á henni má enginn hafa í frammi neitt það atferli, sem farþegum eða skipshöfn stafi ónæði af. Hafi lögregla grun um, að fólk sé úti í skipum að erindisleysu eða í ósiðsömum tilgangi, er henni heimilt að visa í land öllum þeim, sem að hennar dómi eiga þar ekki erindi.

66. gr.

Heimilt er lögreglustjóra með samþykki bæjarstjórnar að láta loka höfninni eða vissum hlutum hennar að næturlagi með mannheldri girðingu.

IX. KAFLI

Um almennt hreinlæti og þrifnað o. s. frv.

67. gr.

Á almannafæri má enginn fleygja hræjum, rusli eða öðrum óhreinindum. Í ræsi má ekki kasta neinu því, sem stíflað getur. Ekki má heldur kasta neinum óhreinindum á annars manns lóð.

Sorpi, slori, ösku eða öðrum óhreinindum, má ekki kasta í fjöruna ofar en svo, að sjór taki það út. Innýfli úr skepnum, sem ekki eru notuð, skal láta í safngryfjur eða grafa þau í jörðu.

Skyldur er hver húsráðandi við götur bæjarins að láta sópa allan lausan hroða af götunni fyrir sinni lóð, er lögreglustjóri fyrirskipar.

Hey, svörð eða áburð eða annað þess konar, sem slæðist við flutning, skal sá, sem flutningnum ræður, skyldur að hreinsa samdægurs.

Mold, leyfar og rusl, sem af húsbýggingu eða viðgerð á húsi stafar, skal færa jafnóðum burtu, svo langt ofan í fjöru, að sjór taki það út samdægurs.

Nú eru settar safngryfjur eða safnkassar á ýmsum stöðum í bænum, og eru menn þá skyldir til, ef bæjarstjóri ákveður svo, að setja slor og annan fiskúrgang í safngryfjur eða safnkassa þessa, ef þeir nota það ekki sjálfir.

68. gr.

Áburður og annað slíkt, sem óþef leggur af, má aðeins flytja um götur bæjarins í vel þéttum vögnum. Má ekki fylla þá svo, að neitt hrynji eða renni úr þeim, meðan á flutningnum stendur.

69. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, örnahús, forir eða því um líkt, má ekki hafa í nánd við götur eða stræti né annars staðar þar, sem almenningur fer um, nema í gryfjum, nægilega byrgðum, og þarf þó til þess leyfi heilbrigðisnefndar, sem ákveður þeim stað. Örnahús skal vera við hvert hús þar, sem heilbrigðisnefnd ákveður.

70. gr.

Á húshliðum eða göflum, sem vita að götum, strætum eða torgum, má ekki hengja, negla eða festa á annan hátt neins konar fiskföng, né annað, sem óþefur er af eða óþrifnaður, og ekki má heldur hafa fisktrönur á almannafæri.

71. gr.

Skepnum má ekki slátra á eða við götur bæjarins eða á almannafæri, heldur skal það gert á lokuðum svæðum, innan húss eða að húsabaki. Bannað er að láta hunda koma á blóðvöll, þegar slátrað er. Börn innan 14 ára aldurs mega ekki vera viðstödd slátrun eða vinna að henni.

72. gr.

Þeir, sem saurrennur hafa frá húsum sínum, skulu hafa svo um húsið, að lokræsi sé. Allar saurrennur skulu hreinsaðar fjórum sinnum á ári, eða oftar, ef heilbrigðisnefnd telur nauðsynlegt.

73. gr.

Bræðsla á fiskafurðum má ekki fara fram á lóð kaupstaðarins, nema þar sem heilbrigðisnefnd tilvísar. Skal við atvinnu þessa hlýða fyrirskipunum lögreglustjóra og heilbrigðisnefndar, sem að því lúta, að hættu sé afstýrt og allur þrifnaður viðhafður.

153

12. sept.

Stampa, opnar tunnur eða föt með lifur, grút eða áburði, má alls ekki hafa á almannafæri, eða neitt það, sem ódaun leggur af eða er til óþrifnaðar í bænum.

74. gr.

Heilbrigðisnefnd og lögreglustjóri ákveða, hvar sildar- og fiskverkun megi fram fara í bænum.

75. gr.

X. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

76. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmi Seyðisfjarðarkaupstaðar, en skal, nema hitt sé beint tekið fram, því aðeins beitt utan verzlunarlóðarinnar, að það byki við eiga og því verði við komið.

77. gr.

Með mál, sem rísa út af samþykkt þessari, skal farið sem almenn lögglumál.

78. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 1000 krónum, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum. Hagnaður sá, sem sökunautur kann að hafa haft af brofinu, og enginn einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur ger og renna í bæjarsjóð. Ef kenna má yfirsjón, sem barn yngra en 14 ára drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem barninu ganga í foreldrastað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

79. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það, eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta, og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjóri gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir bæjarsjóður, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

80. gr.

Allan kostnað, sem leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari og ekki verður krafizt af einstökum mönnum, greiðir bæjarsjóður.

81. gr.

Sektir eftir samþykkt þessari renna í bæjarsjóð.

82. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi númin lögglusamþykkt fyrir Seyðisfjarðarkaupstað, 31. maí 1932, svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að koma í bág við samþykkt þessa.

Lögglusamþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 1 3. jan. 1890, sbr. lög nr. 67 23. nóvember 1919, um lögglusamþykktir fyrir kaupstaðina, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 12. september 1941.

Hermann Jónasson.

Gústav A. Jónasson.